

Om mig:

Jag har arbetat som journalist inom dagspress och radio i och kring Värnamo, Småland, sedan 1979. Ägare och delägare till Finnveden-tidningarna 1992–2002. Sedan dess mest frilansskrivande samt utbildat mig till hästmassör, kompletterat med strain-counter-strain-teknik, akupressur och kraniosakralterapi på häst. Dessutom läst en del högskolekurser inom bl a hästens beteende, interaktion med människan och pedagogik, det senare applicerat på känslan för ridning. Jag har ständigt vidareutbildat mig och deltar i vetenskapliga konferenser inom International Society for Equitation Science och Equine Cultures in Transition, liksom andra kunskapsspackade konferenser som Horses Inside Out med flera. I övrigt, se Meriter.

När hästintresset vaknade vet jag egentligen inte, men jag började rida på Göteborgs Ridhus 1968, efter en kortare tid på Stora Torps Ridskola året innan. Köpte min första häst tio år senare – Abel (Immer-Jager ox, 1964-1992) – och han följde med när jag flyttade till Värnamo. Har tävlat i lätta klasser i lite av varje för Värnamobygdens Ryttarförening, där jag fortfarande är aktiv som tävlingsledare för dressyrtävlingar och gröntkortprovledare. Är även ledamot av Smålands Ridsportförbunds styrelse, har varit koordinator för Jönköpings län i Hästnäringens Nationella Stiftelse och styrelseledamot i Hästföretagarna.

Min pappa var travintresserad, och på torsdagskvällarna gjorde jag läxorna på Åbytravets pressläktare. Var faktiskt också och såg galopp på Åby, innan banan byggdes om. På 80-talet var sambon delägare i några travhästar, och vi åkte så gott som alltid och tittade när hästarna tävlade, hängde i stallet och sög in atmosfären. Mina hästar har blivit ganska gamla och jag har köpt dem unga, så det har inte blivit så många: förutom Abel, Danneman (Dragon-Nepal, 1979-2008), Jago mer känd som Sudden (Jaguar-Immer, 1992-2020), Avalon (Chirlon-Edinburg, 2010-) och Katapult mer känd som Lille Man (Kannando Hästak-Camaro M, 2019-).